

Fru Silfver

Falconer

Herr Silfver han var en riddareman,
Han fndste en mu uti frdmmande land.
De levde tillsammans uti erena sju
Och barnen hon fndde en och se tu.

Sen duden kom uti deras gerd,
Fru Silfver hon blev lagd uppe den svartaste ber
Men faderen snart dktar en ny mor till sin gerd.
Den ena hon sparkade den andra hon slog,
Den tredje hon tog uti heret och drog.
Barnen de flydde se kammaren dit moderen leg.

Den ena grdt terar den andra grdt blod,
Den tredje grdt mor ur svartaste jord.
-Pe griften min hurs klagan, pe griften hurs gret.
Fru Silfver fren himmelen nedstiga
Och se eter till sin gerd hon ge
Och ute se fur henne styvmoderen ste.

-Efter mig jag ldmnat bede eker och dng
Men barnen de tvingas svultna I sdng.
Efter mig jag ldmnat bolster se ble
Men barnen de ligga pe stickor och stre.

-Vill du nu ej bliva
Barnens mor se blid
Skall jag leta dig I helvetet lida och bli.

-Jag ryser och jag bdvar.
Aldrig era barn skall lida negon nud,
Jag hdr nu lova och hella det till min dnd.

-Me de ormar frdta bede hjdrta och barm
Om jag sedan gur de sme negon harm.
Fur aldrig skall jag vara strid mot din sldkt
Se visa dig aldrig mer I sedan drdkt.

Och fru Silfver hon ldmnar
Bede trygghet och hopp
Och far sedan eter till himmelen opp.
Sen styvmoderen tager sina barn I sin famn
Och ndmner dem alla vid hjdrteliga namn.